

Teir mugu ikki sleppa at sorla alt samfelagið

Eins væl sum hús, ið tað tók ár at byggja, kunnu brenna í grund eftir einari nátt, eins væl kann ein óhegnisligur og skeivur politikkur eftir stuttari tíð sorla eitt samfelag.

Tað gerst t.d. við at steðga so hardliga, at allur førningur rósar fram-yvir og sorlast á farvegnum. Teir mugu ikki sleppa at sorla alt samfelagið.

Hetta segði Atli Dam, formaður í javnaðarflokkinum í frágreiðing síni til landsfundin hjá flokkinum í Norðurlandahúsinum seinasta vikuskiftið. Vit prenta frágreiðing hansara í heilum líki. Hon er ein uppperð við politikkin ella rættari manglandi politikkin hjá núverandi samgongu.

Um landsfundarmundið 1989 var nýggja landsstýrið so feskt, at tað illa kundi metast eftir ætlanum sínum og als ikki eftir gerðum.

Um ætlanirnar ikki boðaðu frá góðum, setti ein sær tó fyri at biða nakað, áðrenn ein veruliga tók fyri fult, at Tjóðveldisflokkurin hevði latið seg binda so niður, at hann veruliga fór at reka ein so mannavondan og kavráan politik, sum veruliga bleiv. Men hann segði seg tå hava fingið nokur sonevnd sjálvstýrsmál í lön, og tað var umbering nóg góð.

Fáar dagar seinni skræðnaði tó tann samgongan, sum hevði »kvøðið so illa, sum hon var yrkt«, og veruligi skaðin fyri føroyskt samfelagslív hendi. Hann hendi, tá Fólka-flokkurin og Tjóðveldisflokkurin góvu Sambandsflokkinum við Paula Ellefsen hand- og hálsrætt yvir øllum tí, sum skuldi verða føroyskur politikkur næstu 3 árin.

At teir síðan hava iðrað seg um uppgávulyndið í juni 1989, boða tær mongu stjórnarkreppur, sum eftir tað regluliga hava tikið seg upp við 14 daga millumbili, frá.

Aloftast hevur eydnast Paula Ellefsen at knúsa samgongufelagar sínar í hesum »kreppum«, tó at teir í páska-kreppuni áðrenn Miðjarðarhavs ferð — ikki at blanda við kreppuna aftan á páskir — royndu at bita frá sær.

Hetta skuldi ikki verið vert at nevnt í landsfundarrøðu, men tá hesin atburður, sum heldur samfelag, fjølmíðum og samgongupolitikkarum á gosi, kemur í staðin fyri politiskt tjak, lóggávuárbeiði, umsiting og stýring, er slíkur vandi á

ferð, at avdúking er neyðug, skulu vit bota tað minsta um skaðan, ið stóðst av, at teir báðir flokkarnir so fyrilitarleyst góvu seg undir.

Undir ein sonevndan búskaparpolitik, sum Paula Ellefsen við vanligum gandakallakynstri tilvildarlaga hevði togað upp úr fíkkum og niður úr hógvum og hattum.

Ein politikkur av ósamskipaðum tiltøkum, asosialum skerjingum, órættvisum umfordeilingum av byrðum frá privatnum yvir á samfelagið og eini hópisleysari burtursøpling av vinnu-amboðum á sjógvi og landi.

Samfelagið hevur tí snøgt sagt verið uttan stýring síðan miðjan januar 1989 ella útvið 1½ ár.

myndir: kalmar og jan